Lietas Nr. 11095076516

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016. gada 1. decembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L. Leja,
piedaloties prokurorei I. Savčenko,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, un **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzēti Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa,

konstatēja:

/pers. A/ un /pers. B/, personu grupā, izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2016. gada 16. maijā ap plkst. 17.59, atrodoties SIA "Vita Market" veikala "Elvi" tirdzniecības zālē, veikala darba laikā, Anniņmuižas ielā 17, Rīgā, /pers. A/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. B/, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas zādzību, rīkojoties vienoti un saskaņoti, no stendiem paņēma vienu pudeli "Hennessy VSOP" 0,7 l tilpuma 65,49 EUR, vienu pudeli viskiju "Jameson" 1 l tilpuma 34,49 EUR vērtībā, vienu pudeli viskiju "Tulamore Dew" 1 l tilpuma 27,99 EUR vērtībā, šokolādes konfektes "Kinder Bueno mini" 108 grami 1,59 EUR vērtībā, šokolādes konfektes "Kinder Country mini" 120 grami 1,59 EUR vērtībā, košļājamās konfektes "Chewmix" 180 grami 1,39 EUR vērtībā un roku krēmu "Seal Upenes" 1,35 EUR vērtībā, par kopējo summu 133,89 EUR, un ielika iepirkumu grozā. Pēc tam, domādami, ka viņu darbības neviens nenovēro, /pers. A/ visas preces no groza salika /pers. B/ mugursomā un /pers. A/ kopā ar /pers. B/ izgāja no veikala "Elvi" irdzniecības zāles nesamaksājot par precēm, tādējādi tās nolaupot.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ personu grupā ar /pers. B/ slepeni nolaupīja cietušai SIA "Vita Market" piederošo kustamo mantu par kopējo vērtību 133,89 EUR, tas ir, nelielā apmērā.

Ar šādām prettiesiskām darbībām apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņai pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzēto lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ atzīst savu vainu visā viņiem izvirzītajā apsūdzībā Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vainu viņiem izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405. panta pirmās daļas noteikumiem, un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka /pers. A/ un /pers. B/ faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, lietā ir pierādīts abu apsūdzēto vainīgums. Abi apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ ir sodāmi, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 520. pants.

Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajiem soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu /pers. A/ un /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/, personu grupā, ar nodomu (tīši) un apzinātām darbībām ir vērsušies pret īpašumu, apdraudot cietušo SIA "Vita mārkets" mantiskās intereses, vēloties prettiesiski iegūt savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā, tādā veidā nodarot cietušajam reālu materiālo zaudējumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētās **/pers. A/** personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimusi /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsone, deklarētās dzīvesvietas nav, faktiskā dzīvesvietas adrese /adrese A/, vidējā speciālā izglītība, strādā SIA "/nosaukums/" par pavāri, precējusies; apgādājamo personu nav; iepriekš vairākkārt administratīvi sodīta; uz lietas izskatīšanas brīdi 1 reizi tiesāta, proti:

1. 2013. gada 8. novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 100 stundām. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015. gada 8. jūlija lēmumu piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 24 dienām. Atbrīvota pēc soda izciešanas 2016. gada 14. februārī. Sods izciests, sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/, neapstrīdot savas faktiskās darbības un juridisko kvalifikāciju viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, paskaidroja, ka noziedzīgo nodarījumu izdarīja muļķības pēc, saprot, ka ir rīkojies nepareizi, izdarīto nožēlo. Pauda viedokli, ka šim noziegumam bijis gadījuma raksturs, turpmāk šādi nerīkosies. Gadījumā, ja tiesa atradīs par iespējamu piemērot piespiedu

darbus, noteikti atstrādās, jo ir pabijusi brīvības atņemšanas iestādē, saprot, ko tas nozīmē un nevēlas tur vairs atgriezties. Iepriekš tiesas piespriestos piespiedu darbus neatstrādāja, jo bija konflikts ar Valsts probācijas dienesta atbildīgo amatpersonu, tādēļ neturpināja piespiedu darbu izpildi. Šodien vairs tā nerīkotos. Norādīja, ka ir nopietnas veselības problēmas, slimo ar neārstējamu slimību, kārto nepieciešamos dokumentus, lai saņemtu invaliditāti. Apliecināja, ka veselības stāvoklis neliegtu strādāt piespiedu darbus, jo ikdienā arī ir nodarbināta – strādā par pavāri.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā **/pers. B/** personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, deklarētā dzīvesvietas adrese /adrese A/, ar 9 klašu izglītību, neprecējies; nestrādājošs; uz lietas izskatīšanas brīdi 6 reizes tiesāts, 1 sodāmība uz nozieguma izdarīšanas brīdi nav dzēsta:

1. 2003. gada 4. aprīlī Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas, 55. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
2. 2008. gada 21. augustā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, 253. panta pirmās daļas, 50. panta pirmās daļas, 55. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
3. 2009. gada 9. februārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas, 50. panta piektās daļas, 55. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 1 mēnesi nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
4. 2011. gada 13. janvārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, 51. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 2 mēnešiem. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2013. gada 27. novembrī. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
5. 2011. gada 28. jūnijā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas, 50. panta piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 3 mēnešiem. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2013. gada 26. jūnijā. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
6. 2014. gada 18. decembrī Narkotiku nelikumīgās aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūrā pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 140 stundām. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015. gada 21. septembra lēmumu piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 33 dienām. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2016. gada 15. janvārī. Sods izciests, sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/, neapstrīdot savas faktiskās darbības un juridisko kvalifikāciju viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, paskaidroja, ka noziedzīgo nodarījumu izdarīja muļķības pēc, izdarīto nožēlo. Iepriekš tiesas piespriestos piespiedu darbus neatstrādāja, jo nevarēja savienot ar darbu, bija svarīgi saglabāt darbu, jo bija noteikts pārbaudes laiks. Paskaidroja, ka oficiāli darba tiesiskajās attiecībās uz to brīdi nesastāvēja. Dzīvē daudz kas mainījies, sapratis, ka nevēlas vairs pārkāpt likumu. Norādīja, ka ir nopietnas veselības problēmas, slimo ar neārstējamu slimību, kārto nepieciešamos dokumentus, lai saņemtu invaliditāti.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi, poti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ar apsūdzēto noziedzīgo nodarījumu radīts kaitējums tiešā mantiskā zaudējuma veidā 133,89 EUR apmērā. Minēto zaudējumu tiesa novērtē kā minimālu pelnošam tirdzniecības uzņēmumam.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam /pers. B/ soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos personības raksturojošos datus, noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka vainīgajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, kā to lūdza arī prokurore tiesas debatēs. Tiesa uzskata, ka sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, nesasniegs kriminālsoda mērķi, ņemot vērā arī to, ka jaunu noziedzīgu nodarījumu apsūdzētais izdarīja, būdams atbrīvojies no brīvības atņemšanas vietas 2016. gada 15. janvārī, turklāt nedzēstas sodāmības laikā. Tiesa ņem vērā, ka iepriekš tiesas piespriesto sodu piespiedu darbu veidā /pers. B/ nepildīja, paskaidrojot, ka nevarēja savienot tos ar darbu, lai gan oficiāli darba tiesiskās attiecības viņam nebija noformētas. Tiesas ieskatā tas liecina par apsūdzētā nihilistisko attieksmi pret sodu. Apsūdzētā sniegtie paskaidrojumi, kādēļ viņš neizciesta piespiedu darbu, ilgstošā laika posmā neatstrādājot pat nevienu piespiedu darba stundu, ir vērtējami kritiski, jo gadījumā, ja apsūdzētais tiesas noteikto sodu uztver nopietni un tiešām vēlas pierādīt, ka izprot noteikto sodu, sodu būtu izcietis. Tiesa ir guvusi pārliecību, ka attiecībā uz /pers. B/ tieši īslaicīgas brīvības atņemšanas sods ir efektīvs un adekvāts soda veids. Tiesas vērtējumā /pers. B/ ir augsts recidīva risks.

Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta ceturtās daļas noteikumiem brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. B/ iepriekš ir tiesāts sešas reizes (piecas sodāmības no tām ir dzēstas), tai skaitā arī ar brīvības atņemšanas sodu un arī par mantiska rakstura noziegumiem. Līdz ar norādīto tiesa secina, ka apsūdzētajam ir būtiskas grūtības integrēties sociālajā vidē, pieņemot sabiedrībā pastāvošās tiesību normas, ko apliecina soda efektivitātes kritērijs – recidīvs. Oficiāli darba tiesiskās attiecības apsūdzētais tā arī nav noformējis, lai gan paskaidroja, ka tieši šī iemesla dēļ nepildīja piespiedu darbu, lai izturētu pārbaudes laiku un noformētu darba tiesiskās attiecības. Tas nozīmē, ka Krimināllikuma 35. pantā definētā speciālā prevencija līdz šim nav sasniegusi savu uzdevumu, jo apsūdzētais nav labojies un ir turpinājis izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Ar savām darbībām apsūdzētais skaidri parāda savu vienaldzīgo attieksmi pret tiesisko apziņu un sabiedrības interesēm kopumā. Apsūdzētā personības raksturojošie faktori neliecina par to, ka apsūdzētais /pers. B/ būtu motivēts uz jauna dzīves stila izveidi un krasu vērtību izpratnes maiņu, veicinot personīgo izaugsmi tiesiskās apziņas līmenī.

Minēto apstākļu kopums ļauj tiesai izdarīt secinājumu, ka sabiedrības drošības nolūkos, apsūdzētais /pers. B/ ir jāizolē no sabiedrības, lai samazinātu iespējamos riskus fizisko un juridisko personu īpašuma apdraudējumam.

Tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. B/ veselības stāvokli, taču atzīst, ka lietā nav ziņas, ka apsūdzētajam būtu tāds veselības stāvoklis, kas viņam liegtu izciest brīvības atņemšanas sodu.

Tiesas vērtējumā apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā nebija kritiska cēloņu un seku kopsakarību izvērtēšanā un izpratnē, ko apliecina arī pašas apsūdzētās teiktais, ka zādzību izdarījusi muļķības pēc. Tomēr pēc raksturojošo ziņu pārbaudē uzdotajiem jautājumiem un attiecīgi saņemtajām atbildēm tiesai ir radusies pārliecība, ka apsūdzētā /pers. A/ ir izvērtējusi savu rīcību, atzinusi un sapratusi tās nepareizību. Tiesas vērtējumā recidīva risku var mazināt apsūdzētās legāla nodarbinātība.

Tādējādi tiesa, nosakot apsūdzētajai /pers. A/ soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos personības raksturojošos datus, noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka vainīgajai par izdarīto noziegumu ir nosakāms sods piespiedu darba veidā, kā to lūdza arī prokurore tiesas debatēs. Tiesa novērtē piespiedu darbu kā atbilstošu sodu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un kaitējumam. Piespiedu darbs ir otrs vieglākais pamatsods, tas ir mazāk personas brīvību ierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāli

izjūtams sods ar publiskuma elementu, lai sasniegtu krimināLsoda mērķi. Tiesa ir guvusi pārliecību, ka attiecībā uz /pers. A/ šis ir efektīvs un adekvāts soda veids.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 2. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli /pers. B/ atzīstams tas, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts personu grupā.

Par apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa atzīstama savas vainas vaļsirdīgu atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētās /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 2. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli /pers. A/ atzīstams tas, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts personu grupā.

Nosakot apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ sodu, tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētie ir izmantojuši Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Taču tiesa uzskata, ka tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē.

Nosakot soda mēru apsūdzētājam /pers. B/, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un divi atbildību pastiprinoši apstākļi, un uzskata, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarīju pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas piemērojams sankcijā paredzētais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods uz 1 mēnesi. Prokurores lūgto soda mēru – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, tiesa vērtā kā pārāk bargu, ņemot vērā faktiskos apstākļus, nozagtā apmēru un to, ka visa nozagtā prece tūlīt pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas tika nodota atpakaļ cietušajam.

Nosakot soda mēru apsūdzētajai /pers. A/, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajai ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, divi atbildību pastiprinoši apstākļi, un uzskata, ka apsūdzētajai par izdarīto noziegumu ir nosakāms Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcijā paredzētais piespiedu darbs uz 120 stundām, ievērojot apsūdzētās attieksmi pret noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kā arī ņemot vērā to, ka apsūdzētā apņēmusies turpmāk jaunus noziedzīgus nodarījumus neizdarīt un par to, ka apsūdzētās apņēmība ir stingra, liecina fakts, ka pēc lietas nodošanas tiesai jaunus noziedzīgus nodarījumus apsūdzētā nav izdarījusi un pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas ir noformējusi oficiālas darba tiesiskās attiecības, gūst ienākumus un veic visas nepieciešamās darbības, lai labiekārtotu savu dzīvi, pievērsusies sava veselības stāvokļa uzlabošanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2016. gada 16. maija līdz 2016. gada 17. maijam, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta pirmās daļas 2. punkta noteikumiem atbilst 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu iepriekšējā apcietinājuma laiks no 2016. gada 16. maija līdz 2016. gada 17. maijam (atbilst divām brīvības atņemšanas soda dienām) ieskaitāms /pers. B/ soda termiņā, vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu skaitot par vienu brīvības atņemšanas soda dienu.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2016. gada 17. maija lēmumu apsūdzētajai /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana, atstājami negrozīti līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2016. gada 17. maija lēmumu apsūdzētajam /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana, atstājami negrozīti līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Cietusī SIA „Vita mārkets" kriminālprocesā kaitējuma kompensāciju nav pieteikusi, jo nolaupītā prece cietušajai atdota atpakaļ.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta nosacījumiem. Lietiskais pierādījums – soma "Nike", kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atzīstama par lietu, kas tika paredzētas un izmantotas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kurai nav materiālas vērtības, – iznīcināma pēc sprieduma spēkā stāšanās. Lietiskos pierādījumus - vienu pudeli "Hennessy VSOP" 0,7 l tilpuma, vienu pudeli viskiju "Jameson" 1 l tilpuma, vienu pudeli viskiju "Tulamore Dew" 1 l tilpuma, šokolādes konfektes "Kinder Bueno mini" 108 grami, šokolādes konfektes "Kinder Country mini" 120 grami, košļājamās konfektes "Chewmix" 180 g. un roku krēmu "Seal Upenes", kas nodoti cietušā SIA "Vita Market" glabāšanā, tiesa ar šo spriedumu atzīst par atdotām īpašniekam.

Savukārt CD-R disks ar videoierakstu no SIA „Vita mārkets" veikala "Elvi" Anniņmuižas ielā 17, Rīgā, kas pievienots kriminālprocesa materiāliem kā lietiskais pierādījums, izmantojams pierādīšanā saistībā ar tajā ietverto saturisko informāciju. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134. panta otrās daļas noteikumiem, ja lieta pierādīšanā izmantojama sakarā ar tajā ietverto saturisko informāciju, tā uzskatāma nevis par lietisko pierādījumu, bet par dokumentu. Tādējādi lietiskais pierādījums – CD-R ar videoierakstu, atzīstams par dokumentu un pēc sprieduma stāšanās spēkā glabājams kopā ar krimināllietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – piespiedu darbu uz 120 (viens simts divdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2016. gada 16. maija līdz 2016. gada 17. maijam, kas atbilst 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /pers. B/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2016. gada 16. maija līdz 2016. gada 17. maijam, vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu skaitot par vienu brīvības atņemšanas soda dienu.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās.

Lietisko pierādījumu – vienu sporta somu "Nike", kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās; lietiskos pierādījumus - vienu pudeli "Hennessy VSOP" 0,7 l tilpuma, vienu pudeli viskiju "Jameson" 1 l tilpuma, vienu pudeli viskiju "Tulamore Dew" 1 l tilpuma, šokolādes konfektes "Kinder Bueno mini" 108 grami, šokolādes konfektes "Kinder Country mini" 120 grami, košļājamās konfektes "Chewmix" 180 g. un roku krēmu "Seal Upenes", kas nodoti cietušā SIA „Vita mārkets" glabāšanā, atzīt par atdotiem īpašniekam.

Vienu dokumentu CD-R formātā (videonovērošanas ierakstu no SIA „Vita mārkets" veikala "Elvi" Anniņmuižas ielā 17, Rīgā), kas nodotas tiesai kopā ar lietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt glabāt kopā ar lietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2016. gada 5. decembra.

Tiesnese L. Leja